

5. Стрілець О. Основи дослідження етнодизайну в професійній підготовці вчителів образотворчого мистецтва. Гуманітарний вісник. 2013. № 28. С. 286-293.

Анна ШОВКОВА

ПЕРСПЕКТИВНІ НАПРЯМИ НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ ЗАКЛАДІВ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ

Активні трансформації в суспільстві, інтеграція України до європейського освітнього та економічного простору, зміна освітньої парадигми та ціннісних орієнтирів вимагають змін в освітній галузі. Основні напрями реформування професійної (професійно-технічної) освіти та вищої педагогічної освіти сформульовані в Концепції розвитку педагогічної освіти, проєкті Концепції здійснення державної політики у галузі професійно-технічної освіти «Сучасна професійна освіта» та інших актах та положеннях. Метою даних проєктів є подолання проблеми невідповідності пропонованого закладами освіти змісту освіти та використовуваних методів і технологій навчання сучасним вимогам ринку праці, запитам здобувачів освіти. Реалізація окреслених завдань вимагає визначення нових перспективних напрямів навчально-методичної підготовки майбутніх викладачів закладів професійної освіти.

Під навчально-методичною роботою розуміють цілісну систему дій та заходів, заснованих на передовій педагогічній науці та досягненнях науки, спрямовану на забезпечення якості професійної підготовки студентів, систематичного підвищення кваліфікації та професійної майстерності професорсько-викладацького складу.

Цілями навчально-методичної роботи є:

- створення необхідних умов для роботи педагогічних працівників, використання аналітичного підходу та реалізація навчально-виховної функції;
- використання та координація всіх форм методичної роботи (масових, групових, індивідуальних) з подальшим аналізом результатів діяльності;
- запровадження сучасних досягнень педагогічної науки та педагогічного досвіду при організації навчально-виховного процесу;
- постійний пошук та впровадження інноваційних технологій навчання та виховання, основою яких є інтерактивність та наближеність до реальних умов професійної діяльності майбутнього фахівця.

Успішна реалізація інноваційного навчання вимагає застосування системного підходу з переглядом сутнісного характеру процесу отримання знань та розробкою нового стилю навчального спілкування. Перегляд охоплює аналіз змісту навчального процесу, розробку технологій обробки та подачі навчального матеріалу, підбір сучасних методів, прийомів, засобів і форм навчання [3, с. 12].

Проблемою впровадження інноваційних моделей навчання займалися такі науковці як К. Баханова, М. Богуславський, І. Дичківська, О. Канарська, М. Кларіна, Л. Козак, О. Латуха, Л. Подимова, В. Сластьонін, О. Старовойт, К. Сумнітельний, Л. Шевченко та інші. Такі науковці як О. Єжова, О. Курбатова, Д. Злочевська присвятили праці вивченню питання прогнозування та запровадження інноваційних швейних технологій.

Можна виділити дві ключові умови підготовки висококваліфікованого викладача закладу професійної освіти:

- обізнаність професорсько-викладацького складу навчального педагогічного закладу з передовими технологіями виробництва та використання сучасного обладнання;
- запровадження в освітню діяльність інноваційних напрямів навчально-методичної підготовки [5, с. 42].

Урахування освітніх тенденцій, що відповідають вимогам часу є одним із найважливіших аспектів якісної освіти. Без інновацій та розвитку вона не можлива.

Для успішної реалізації на ринку праці важлива професійна підготовка кваліфікованих фахівців, які закінчили заклад професійної освіти: ґрунтовні знання, уміння та навички з сучасних виробничих технологій, автоматизації та інформаційних технологій. Тобто, випускник закладу має орієнтуватися в асортименті сучасних матеріалів, знати тенденції модної індустрії та володіти навиками роботи з новітнім обладнанням, швидко адаптуватися до нових умов та вимог, бути креативним та постійно саморозвиватися у виробничій сфері. Виконання поставленого завдання можливе за умови якісної фахової підготовки викладачів закладу професійної освіти.

Організуючи навчальний процес з підготовки майбутніх викладачів закладів професійної освіти у галузі легкої промисловості необхідно запроваджувати:

- вивчення систем автоматизованого проектування швейних виробів і технологічних процесів;
- використання інноваційних текстильних матеріалів з метою ознайомлення студентів зі специфічними технологічними властивостями їх обробки;
- формування навиків роботи з сучасним обладнанням (цифровими швейними машинами, текстильними принтерами, 3D принтерами тощо).

Варто зазначити, що опанування актуальною інноваційною інформацією можливе в умовах підприємств, які є базою для навчальної технологічної практики.

Однак, враховуючи специфіку діяльності викладача закладу професійної освіти лише практичних навичок недостатньо. Важливу роль відіграють інноваційні педагогічні технології. Завдяки ним студенти не лише опановують теоретичний матеріал, але й переймають досвід викладання залежно від змісту нового матеріалу.

Стрімкі зміни в суспільстві й активна цифровізація стали причиною значних змін у практиці викладання.

Перш за все, завдяки сучасним технічним засобам навчання та супроводу навчання навчальний процес став гнучким та динамічним. Різноманітні WEB-платформи дозволяють викладачу зберегти навчальні програми, відео та інший навчальний контент в певному online-просторі, а студенту легко використовувати цей матеріал для навчання у зручний час. Запропонована для вивчення інформація диверсифікована зображеннями, аудіо- та відео-ілюструванням, інтегрована до завантаження користувачем [2, с. 20].

По-друге, важливу роль в процесі освіти набуває реальний час навчання. Використання відео-конференцій дозволяє проводити заняття в реальному часі, послаблюючи регіональні обмеження та робить навчання повсюдним.

Третьою тенденцією інноваційної діяльності вчителя є використання останніх комп'ютерних технологій. Під комп'ютерними інформаційними технологіями розуміють багатопрофільну перехресну інтегровану технологію, комп'ютерну техніку, комунікаційні технології та мультимедійні технології, проникнення мережевих технологій, взаємодію та інтеграцію. Вони утворить масштабну просторово-часову інформаційну мережу, що характеризується інтелектуальними мультимедійними інформаційними сервісами. У цій мережі студенти вже не ізольований вузол, а транзитна станція в інформаційному потоці.

Четвертий напрям набуває особливого значення в умовах карантину, в якому перебуває світ. Електронні телекомунікаційні технології є не лише розділом окремої дисципліни, а й виступають важливим допоміжним засобом сучасних освітніх технологій. Технологія електронного дистанційного зв'язку характеризується свободою у часі та просторі, дозволяє спільно використовувати освітні ресурси, створює доступні умови співпраці. У процесі розвитку сучасних освітніх технологій усі країни світу усвідомили, що технології дистанційного зв'язку дозволяють реалізовувати процес навчання незалежно від місця перебування викладача та учнів та може виступати

основним засобом спілкування. Для всього світу впродовж останніх років характерною є тенденція підвищення ролі дистанційного навчання в освіті. Це пов'язане з тим, що використання мультимедійних та комунікаційних технологій покращує взаємодію між викладанням та навчанням, навчальний контент є інтуїтивним і яскравим, а навчальні засоби є гнучкими та змінними [1, с. 871].

До останніх розробок освітніх інновацій належить використання штучного інтелекту в освітніх цілях. Штучний інтелект – важлива галузь сучасної інформатики, яка включає комп'ютерні науки, інформатику, психологію, філософію, фізіологію тощо. Починаючи з ХХІ ст. проводяться ґрунтовні дослідження щодо застосування штучного інтелекту в навчальному процесі. Наразі існують успішні розробки навчальних програм, створені китайськими вченими та дослідниками, які отримали позитивні результати.

Після впровадження в освіту інформаційних технологій, мультимедіа та моделювання в цій галузі з'являється нова освітня медіа-технологія – віртуальна реальність. Під віртуальною реальністю розуміють технологію використання комп'ютерних програм для моделювання реального світу. Можливість створення середовища схожого на реальне, де користувачі переживають реальні емоції, дозволяє проектувати ситуації необхідні для професійної підготовки: публічний виступ, точне 3D зображення будови високошвидкісного обладнання тощо. Отже, технологія віртуальної реальності має великі перспективи використання в навчальному процесі. До найбільш перспективної можна віднести також технологію успіху.

Важливо зазначити, що сучасний зміст освіти та новітні технології викладання стимулюють студентів до творчого підходу та інноваційної діяльності в навчанні, створенні авторських науково-технічних засобів, у самореалізації, самостимуляції в процесі професійної реалізації [4].

Отже, успішно організована педагогічна діяльність передбачає опанування викладачем не лише класичних, базових напрямів навчально-методичної підготовки, а й інноваційних. Це пов'язане з тим, що новітні технології є платформою, яка розширює можливості викладача для реалізації завдань дисципліни та мотивує учнів до креативності та самовдосконалення.

Список використаних джерел

1. Khairnar. С. М. Advance Pedagogy: Innovative Methods of Teaching and Learning. International Journal of Information and Education Technology, 2015, Vol. 5. No. 11, pp. 869–872.
2. P.C. Naga Subramani, V. Iyappan Innovative methods of teaching and learning URL : https://www.researchgate.net/publication/325087944_Innovative_methods_of_Teaching_and_Learning.
3. Інноваційні технології навчання від А до Я; упор. Валентина Волканова. Київ: Шк. світ, 2011. 96 с.
4. Камінська А .В. Формування готовності майбутніх викладачів до інноваційної діяльності у вищому навчальному закладі URL : <http://nvd.luguniv.edu.ua/archiv/NN13/11kavvznz.pdf>
5. Козак Л. В. Інноваційне навчання як основа розвитку інноваційної особистості майбутнього викладача. *Розвиток особистості умовах трансформаційного суспільства: матеріали Міжнародної наук.- практ.конфер. (13 грудня 2012 р.).* / заг. ред. В.О. Огнев'юка. Київ : Київськ. ун-т імені Бориса Грінченка, 2012. С. 36-42.